

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji PMO z dnia 19 lipca 2016 r. ustalającej jej prawa indywidualne w momencie rozpoczęcia służby w Agencji Wykonawczej ds. Innowacyjności i Sieci (INEA), jako że poprzez tę decyzję odmówiono przyznania jej dodatku zagranicznego w wysokości 16 % na podstawie art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego i w konsekwencji nie przyznano jej związanych z tym uprawnień, w szczególności zwrotu kosztów corocznej podróży;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieposzanowania dyskusji i negocjacji związanych z okresem sprzed nowelizacji regulaminu pracowniczego urzędników, a zwłaszcza naruszenia uzasadnionych oczekiwań, zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa w stosunku do strony skarżącej, jak również praw nabytych przez tą ostatnią, wskutek niespodziewanie odmiennej analizy kwestii jej praw indywidualnych.
2. Zarzut drugi dotyczący umowy o pracę tymczasową na podstawie prawa belgijskiego, na którą Komisja powołuje się w celu uzasadnienia miejsca zamieszkania strony skarżącej w Belgii podczas zatrudnienia przez pracodawcę z sektora prywatnego. Zarzut ten składa się z trzech części.
 - Część pierwsza dotyczy nadużycia władzy i przekroczenia kompetencji, które Komisja popełniła, próbując wykluczyć jakikolwiek stosunek podporządkowania, jaki istniał między nią a stroną skarżącą w okresie zatrudnienia jej jako pracownika agencji tymczasowej, aby uwolnić się od istnienia stosunku pracy na rzecz organizacji międzynarodowej, w wyniku którego musiałyby co do zasady dojść do odłożenia analizy warunków wymaganych przez art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
 - część druga dotycząca naruszenia prawa, naruszenia przepisów prawa belgijskiego dotyczących umów o pracę tymczasową, jak również nadużycia prawa, które popełniła Komisja;
 - część trzecia dotycząca oczywistego błędu w ocenie, naruszenia zasady proporcjonalności i zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2017 r. – Monster Energy/EUIPO – Bösel (MONSTER DIP)

(Sprawa T-274/17)

(2017/C 221/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Marco Bösel (Bad Fallingbostel, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Marco Bösel

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „MONSTER DIP” – zgłoszenie nr 13 118 211

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie R 1062/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 19 kwietnia 2016 r. w ramach sprzeciwu nr B 2433681;
- odrzucenie zgłoszenia, co do którego wniesiono sprzeciw, w odniesieniu do wszystkich wskazanych towarów i usług;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 4 i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2017 r. – King.com/EUIPO – TeamLava (Animowane ikony)

(Sprawa T-96/17) ⁽¹⁾

(2017/C 221/52)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.
